

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Superbi Antiochi morbus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

lepra, ob quam eiektus fuerat de domo Domini. Videte igitur, magnates, quid mereamini, qui Parochis vestris, immò Episcopis vestris leges datis, mandata præscribitis, tamquam ipsi Episcopi essetis: videte, quid mercedis apud Deum mereamini. Si non vultis carpi morbis extra ordinem orituris, *Reddite quæ sunt* Matth. 22. 21. *Cæsari, & quæ sunt Dei Deo.*

Quod quia neque Antiochus fecit, non solum in ea mala incidit, quæ supra recensui, sed etiam palam agnovit, cur in ea mala incidisset, dicens: *Nunc reminiscor malorum, quæ feci in Ierusalem, unde & abstuli omnia spolia aurea & argentea, quæ erant in ea, & misi auferre habitantes Iudæam sine causa. Cognovi ergo, quia propterea inuenerunt me mala ista: & ecce perco tristitia magna in terra aliena. Cognovit peccatum suum, sicut & Iudas, qui dixit: Peccaui, tradens sanguinem innoxium, sed non cognovit ad veram poenitentiam. Neuter enim recurrit ad Dei misericordiam, ut oportebat. Et si enim Antiochus orabat Dominum, tamen orabat eum, à quo non esset misericordiam consecuturus; quamvis desisteret, admissa, & satisfacturum se se promitteret. Quia, ut S. Augustinus respondet, *Nemo digne poenitere potest, quem non sustineat unitas Ecclesiæ & fidei.* Igitur Antiochus non credebat ex animo in Deum Iudæorum, neque statuebat seruare religionem ab ipso præscriptam, sed tam speciosa promittebat tantum, ut posset euadere præsentem calamitatem. Quæ autem nos superius ex primo libro Machabæorum breuius narrata attulimus, in secundo libro enucleatius in hunc modum narrantur. *Elatum autem in ira, arbitrabatur se injuriam illorum, qui se fugauerant, posse in Iudæos retorquere: ideoque, iussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, caelesti eum iudicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est, se venturum Ierosolymam, & congeriem sepulchri Iudæorum eam facturum. Sed qui vniuersa conspicit Dominus Deus Israel, percussit eum insanabili & inuisibili plaga. Ut enim finiuit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara internorum tormentum: & quidem satis iuste, quippe qui multis & nonis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo à sua malitia cessaret. Super hoc autem superbia repletus, ignem spirans animo in Iudæos, & præcipiens accelerari negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, &**

VII.

1. Machab. 6.

12.

2. Machab. 9.

13.

2. Machab. 9.

4.

Gg

gravi

234 Cap. XXIV. Iustitia morbos immittentis Dei in nouo Testamento, graui corporis collisione membra vexari. Itaq; qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semet ipso contestans: ita, vt de corpore impij vermes scaturirent, ac viuentis in doloribus carnes eius effluerent, odore etiam illius & fœtore exercitus grauaretur, & qui paulo antè sidera celi contingere se arbitrabatur, cum nemo poterat propter intolerantiam fœtoris portare. His talibus exemplis prælusit in veteri Testamento Deus, vt, qui in illis suam vident depingi imaginem in peccando, genus quoque supplicij contemplantur antè, quàm incurrant; neque lachrymas in vltimum differant tempus. Sera est omnis poenitentia, quæ non est seria. Seria autem esse non potest, quæ de suâ poenâ, quàm de Dei offensâ, magis dolet.

CAPVT XXIV.

Eadem iustitia DEI homines vario morborum genere, ob peccata, punientis declaratur exemplis noui Testamenti.

I.

N aquam demissa quædam, cum sint rectissima, speciem curui præfractique visentibus reddunt: ita quidam de morbis hominum perperam iudicant; sed illorum est vitium, non Dei, morbos ex iustitia iniicientis. Quid vires improbo? vt fortiùs peccet? Valere deberent omnes? si non mererentur ægrotare. In pantheris totum reliquum corpus maculis picturatum placet, si caput regas. Quodd si velum amoueas, belluam fateberis esse vinctulis dignam. Ita quorundam valetudo pulchra videtur esse, si celes id, quod est caput, genus viuendi. Quidam enim ideò valetudine abutuntur, vt rectissimè Mundi Iudex censeat, eos morbis coërcendos. Quod, vt in veteri testamento sapiùs fecit, ita & in nouo continuauit. Venit aliquando

Matth. 9. 1.
S. Hieron. in
comment.
S. Augustin.
lib. 2. de con-

Seruator in ciuitatem suam, hoc est, in Nazareth, vt D. Hieronymus & Augustinus probabile putat, aut meliùs, in Capharnaum, in qua frequentius habitabat. Et ecce offerebant ei paralyticum iacentem in lecto. Et videns Iesus fidem illorum, dixit paralytico: Confide,